

ÅRSBERETNING 2016 · ESBJERG KUNSTMUSEUM

2016 blev et år, hvor vi på museet kunne høste stor anerkendelse inden for alle virkeområder. Vi kan således se tilbage på et både meget ambitiøst og fagligt set yderst succesrigt år, hvor museets profil blev tegnet markant op. Tidligt på året blev undertegnede af Akademiet for de Skønne Kunster tildelt N.L. Høyen medaljen for indsatsen inden for forskning, fortolkning og formidling, motiveret med selve den måde, Esbjerg Kunstmuseum er museum på. Samtidig blev vi tildelt et trårigt postdoc stipendium af Ny Carlsbergfondet. Og mod årets slutning lagde vi grundstenen til Bikubenfondens prestigøse Visionspris, som vi modtog efter årsskiftet for et treårigt transdisciplinært udviklingsprojekt, der skal føre frem til et nyt udstillingsformat.

På udstillings- og formidlingsområdet levede vi op til vores visioner om at fungere som æstetisk laboratorium for både kunstnere, publikum og os selv. Vi opfyldte vores erklærede mål om at stille os til rådighed som en eksperimenterende platform for den yngre kunst, ligesom vi endnu en gang fik mulighed for at lancere resultatet af et kunstnerisk grundforskningsprojekt i krydsfeltet mellem naturvidenskab og billedkunst. Også det æstetiske krydsfelt mellem musik og billedkunst, som museet har været engageret i siden slutningen af 90'erne, blev opdyrket i et omfattende synæstetisk og interaktivt udstillingsprojekt, der både samlede de tidligere erfaringer og bød på nyudviklede tiltag. Vi satte nye standarder for, hvordan man kan introducere og præsentere en kunstners komplekse og omfattende oeuvre. Og i overensstemmelse med museets særlige profil anvendte vi udstillingen som medium til både at fremsætte nye teser som visuelle argumenter og sætte aktuelle problemstillinger på dagsordenen i flere forskellige projekter. Bl.a. forholdt vi os kritisk til censur og til de omfattende kulturpolitiske nedskæringer.

Forskningsmæssigt blev 2016 året, hvor vi indledte et kunstvidenskabeligt treårigt postdoc-projekt om selve kernen i museets samling, den konkrete kunst, og dens sociale potentiale. Samtidig indgik vi samarbejdsaftale om et flerårigt projekt, der under Det Frie Forskningsråds excellensprogram beskæftiger sig med æstetisk erfaring og undersøger, hvordan oplevelser med billedkunst påvirker os. Inden for formidlingsområdet gik vi i front med at udvikle og skaffe midler til hele to nye, storstilede samarbejdsprojekter, hvor det ene bringer hver enkelt skoleelev i kommunen i nærkontakt med de lokale natur- og kulturinstitutioner, mens det andet giver små børn føling med billedkunst ved at bygge bro mellem kunstmuseet og daginstitutionerne. I tilknytning til de enkelte særudstillinger gennemførte vi desuden workshops og inddrog i det hele taget publikum som medskabende på forskellige måder.

Erhvervsmæssigt blev samlingen både efter ansøgninger og via generøse donationer tilført værker, der fornemt komplementerer de hovedpositioner, som kendetegner museets samling.

Også økonomisk endte 2016 med et flot resultat. Det beløb, vi af vores ordinære driftsmidler afsætter til vores kunstfaglige arbejde – udstillinger, forskning, formidling og erhvervelser – voksede yderst tilfredsstillende ligesom sidste år med 400% i ekstraordinære tilskud og lå dermed atter langt over det i øvrigt tilfredsstillende normale niveau på 200%. På grund af denne store opbakning til museet fra såvel lokale virksomheder som dem, der administrerer fonde og kulturministerielle puljer, og på trods af de voldsomme nedskæringer i museets driftsbudget lykkedes det at rette op på museets økonomi med et pænt overskud, der især skyldes, at vi har været ekstraordinært tilbageholdende med omkostninger til erhvervelser, men også med øvrige omkostninger i 2016.

Både udstillinger og formidlingsmæssige aktiviteter nød de nationalt dækkende og de lokale mediers store bevågenhed. Det gav os sendetid i æteren og såvel meget positive anmeldelser som stort anlagte featureartikler om de involverede kunstnere og museet. Og således kom Esbjerg Kunstmuseum og samtidskunsten atter ud i alle kroge af landet.

UDSTILLINGER

Vi havde knap taget hul på det nye år, før udstillingen *Bastard* blev genstand for mediernes overvældende opmærksomhed. I udstillingen, hvor Claus Carstensen havde installeret sin samling side om side med værker fra museets samling, indgik en DF-politikers valgplakat med påtegnede graffiti-tags, som Carstensen har fundet og indlemmet i sin samling. Da politikeren mellem jul og nytår bad museet fjerne plakaten fra udstillingssalen, besluttede undertegnede i stedet at vende bagsiden udad. På den måde indgik den fortsat i udstillingen som tegn og styrkede nu ligefrem det udstillingsafsnit, den var en del af, som drejede sig om forholdet mellem det intime og det intimiderende, grænserne mellem den privat sfære og offentligheden. Radiostationer og trykte medier reagerede prompte – og det kom der interessante meningsudvekslinger ud af om kunsten som udsigelsesrum og museets rolle i samfundet.

Bastard blev afløst af udstillingen *Trods alt – beskåret kunst*, der som en skarp og ironisk kommentar til de seneste massive offentlige nedskæringer i kulturinstitutionernes driftstilskud viste et repræsentativt udvalg af de seneste fem års mest markante nyerehvervelser, installeret i stemningsmættede rum med hvert sit idémæssige snit. Inden åbningen blev rummene "solgt" til forskellige virksomheder, som hver især blev koblet til et tema, der i særlig grad matchede deres profil. Eksempelvis blev Skeel & Skrivers vandtemper købt af Svømmestadion Danmark og forgængelighedens rum af Skov Madsens Bedemandsforretning, mens Deloitte Esbjerg købte præsentationen af den nøje, kalkulerede geometriske kunst og Ugeavisen Esbjerg sponserede det rum, der tematiserede, hvordan politik og magt kommunikerer og fremstilles.

Samtidig lancerede vi i krydsfeltet mellem videnskab og kunst Thorbjørn Laustens projekt *Biovision*, der visualiserede data fra DNA-forsker Eske Willerslev og hans afdeling Center for GeoGenetics' banebrydende forskning. Gennem et systematisk udviklet geometrisk formsprog blev de ellers ikke synlige data transformeret til filmiske forløb og projiceret op på udstillingssalens vægge som spektakulære og foranderlige billeder, der således ikke var billeder af noget, men i stedet bærere af konkret viden og information i fuld overensstemmelse med Laustens kunstneriske praksis. Dermed fik visualiseringerne en erkendelsesfunktion og viste os, hvordan vi konstruerer virkeligheden ud fra forestillinger, der er skabt af billeder, hvis tilblivelse og konstruktion vi ikke helt kan gennemskue og forstå.

Laustens overvældende installation blev i museets rum for eksperimenterende kunst efterfulgt af en udstilling, der på en helt anden måde kunne fremkalde refleksioner over billeddannelse. Med sit projekt *Ocean Europe* fratog Ismar Cirkinagic alle Europas flag deres distinkte kendetegn ved at omskabe dem til nonfigurative værker i store serielle formater, der fyldte hele udstillingssalen. Hvert flags farver blev blandet i de nøjagtige måleforhold, hvorved der opstod monokrome billeder, som var defineret af hver farves procentvise repræsentation i det enkelte flag. Helt renset for de form- og designmæssige karakteristika, der ellers definerer flagene, blev de ophængt efter farveskala i stedet for geografisk logik eller magtmæssigt hierarki. Tilsammen dannede de således en form for universel farvepalet i et integreret flow gennem udstillingssalen, der rummede muligheden for at fremkalde en "oceanisk" følelse - en intens oplevelse, hvor hver enkelt museumsgæst kunne få en fornemmelse af at blive forbundet med verden på ny.

Tre af Cirkinagic' værker havde fundet vej til museets anden særudstillingssal, hvor vores konsekvente udviklings- og forskningsarbejde i det inciterende krydsfelt mellem musik og billedkunst kulminerede i udstillingen *Tranzart*, der også er titlen på den metode, undertegnede har udviklet sammen med Fredrik Søgaard fra Syddansk Musikkonservatorium. Her har grupper af museumsgæster siden årtusindeskiftet fået et orkester stillet til rådighed foran værker i museets samling og omsat deres oplevelser med billedkunsten ved at guide musikerne til at spille lige netop det, de sad og oplevede i mødet med billederne. Det er bl.a. med baggrund i erfaringerne fra disse seancer, at udstillingen

eksempelvis kunne give den enkelte besøgende mulighed for at skabe sine egne kompositioner til de udstillede værker på iPads ved hjælp af et lydalfabet, udviklet af komponisten Hans Sydow i samarbejde med museet, eller med værker fra samlingen som partitur skabe sin egen musik på en gigantisk slagtøjsinstallation, som Christian Martínez fra Esbjerg Ensemble havde udviklet til udstillingen, der i det hele taget integrerede de to kunstarter i en præsentationsform, hvor de udstillede værker var installeret som visuelle kompositioner i rytmiske, rumlige forløb.

Året sluttede med en præsentation af en af sværvægterne i dansk kunst og museets samling, Thomas Bang. Esbjerg Kunstmuseum rummer den største museumssamling af hans arbejder fra 1960'erne og frem, der i denne udstilling, *BANG*, for første gang blev vist samlet, perspektiveret gennem enkelte værker af nyere dato i kunstnerens eje. Værkerne blev installeret således, at der bestandig opstod dialoger, som kunne fremkalde nye betydningslag i det enkelte værk og forstærke måden, hvorpå Thomas Bang pirrer vores trang til at skabe mening og se årsagssammenhænge – til at skabe et før og et efter. En af hensigterne med udstillingen var netop at give publikum mulighed for at forholde sig personligt til Bangs værker. Som introduktion til udstillingen lod vi derfor tre nøje udvalgte personer, en kunsthistoriker (Mikkel Bogh), en kunstner (Jytte Høy) og en skoleelev (Mille Votborg), levere personlige indfladsvinkler til hans univers og fra hvert sit perspektiv fortælle om deres fascination af Bangs værker. På den måde blev vi lukket ind i Bangs mangefacetterede værk, hvor en proces tydeligvis har fundet sted, en forandring; og vi fik mulighed for at genkende nogle betingelser og vilkår fra vores eget liv og omverden.

Levevilkår blev vi konfronteret med på en meget direkte måde i Eva Merz' udstilling af sit flerårige fotoprojekt *Gammel Vardevej - indefra*, som åbnede samtidig i museets anden udstillingssal. Her fik man et sjældent kig ind bag murene i et udsat boligområde – et indblik, som på samme tid både udfordrede publikums sociale bevidsthed og en kunsthistorisk tradition. Gennem en nøgtern og stringent, men samtidig meget indlevende skildring præsenterede hun os for spor af individuelle liv og skæbner i ellers identiske lejligheder via såvel detaljeoptagelser i mindre formater som store panoramabilleder, hvor lejlighederne var fotograferet fra præcis samme sted. Projektet var således også en konceptuel undersøgelse af så traditionbunde kunsthistoriske genrer som interiørmaleriet og det klassiske stilleben.

Traditionen tro blev den årligt tilbagevendende *Håbepæriode* atter indviet på de dodes dag den 2. november med endnu en finurlig happening og præsentation af Eric Andersens Pandorabilleder, *Il piatto della speranza*, som refererer til myten om Pandora og hendes æske. I 2016 fokuserede kunstneren på forskellene mellem håb og blind tillid under overskriften *Blindfolds*, mens de efterhånden velkendte *Håbesteder* atter befandt sig i den virtuelle verden - på facebook.

Alle årets udstillinger og projekter var planlagt, arrangeret og produceret af Esbjerg Kunstmuseum i nært samarbejde med de involverede kunstnere.

FORSKNING OG FORMIDLING

Forskningen blev med udefrakommende bevillinger markant styrket og sikret flere år frem på to hovedområder, det kunstvidenskabelige og publikumsundersøgende. Efter ansøgning bevilgede Ny Carlsbergfondet museet et treårigt postdoc-stipendium, der gennemføres i samarbejde med Københavns Universitet og ph.d. Mette Højsgaard. Projektet *Kunstens sociale potentiale - en undersøgelse af den danske konkrete kunst i efterkrigstiden og dens ideologiske arvtagere i samtidskunsten* vil øge vores viden om selve kernen i museets samling betragteligt og samtidig bidrage til den øvrige forskning inden for området ved at belyse væsentlige problemstillinger om kunstens politiske og sociale dimensioner. Det tager udgangspunkt i udstillingen *Idealer - konkret kunst dengang og nu*, som museet gennemfører

sammen med Fuglsang Kunstmuseum og Randers Kunstmuseum 2016-17, og skal munde ud i en udstilling i den serie, vi indledte i 2013, hvor vi med afsæt i de seneste kunstvidenskabelige forskningsresultater præsenterer og aktualiserer et hovedværk i museets samling sammen med værker, der rummer tilsvarende bestræbelser inden for samtidskunsten.

Samtidig indgik vi en samarbejdsaftale med en forskergruppe på Københavns Universitet under ledelse af postdoc, lektor og psykolog Tone Roald. Fra Det Frie Forskningsråds excellensprogram har hun modtaget støtte til et flerårigt projekt, der søger at udvikle en ny teori om, hvordan oplevelser med billedkunst påvirker den menneskelige psyke. Projektet *Hvordan virker visuel kunst? en undersøgelse af æstetisk erfaring* ligger i forlængelse af museets mangeårige forskningsprogram i publikums oplevelser og af Tone Roalds ph.d.-afhandling, som hun ligeledes indsamlede data til på Esbjerg Kunstmuseum.

I 2016 fortsatte vi også arbejdet med at opgradere museumsinspektør Christiane Finsen til ph.d.-niveau i overensstemmelse med den nye museumslovs krav til museumsansatte. Som del af sit forskningsprojekt *Mellem institution og livspraksis - en gentænkning af museet som mulig katalysator for integrationen af kunst og virkelighed*, fik hun publiceret en fagfællebedømt artikel i publikationen *Idealer - konkret kunst dengang og nu*. Desuden blev hendes artikel *Kunst i kontekst – mellem institution og livspraksis* til Dansk Kunsthistorikerforenings tidsskrift *Quadratura* færdigskrevet i forlængelse af en peer review proces. Det samme blev undertegnede artikel *Kunst i kontekst – på vej mod en ny museumstype* til samme tidsskrift. Begge artikler forventes at udkomme i 2017.

Både Christiane Finsen og undertegnede leverede indlæg til ODMs årsmøde, hvor Finsen talte ud fra sin artikel til *Idealer - konkret kunst dengang og nu* og undertegnede ud fra vores fælles, fagfællebedømte artikel om det kunstneriske blik til den fondsfinansierede publikation, som i foråret 2017 udgives om Claus Carstensens samling i forlængelse af udstillingen *Bastard*.

Med støtte fra en lang række fonde udgav vi i 2016 Jørgen Brochs personlige beretning om Richard Mortensen, *Morten*, der – båret af et smittende engagement og et indgående kendskab til kunstneren – både byder på anekdotiske fortællinger og et indblik i Mortensen som kunstner.

På det uddannelsesmæssige område udviklede og indledte vi et storstilet, flerårigt samarbejdsprojekt mellem kommunen, de lokale natur- og kulturinstitutioner og de nye skoledistrikter på initiativ af museumsinspektør Birgitte Ørom. Substantielt støttet af Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling gennemføres det frem til 2019 med formålet at styrke det lokale samarbejde, således at alle børn ideelt set får betydningsfulde læringsoplevelser på kommunens natur- og kulturinstitutioner i løbet af deres skoletid. Projektet er af ministeriet udvalgt til at blive fulgt af forskere.

Også samarbejdet med daginstitutionsområdet blev styrket markant i 2016, da det lykkedes Birgitte Ørom at skaffe midler til et toårigt projekt, *Børn, kunst og kontinuitet*, som skal udvikle en helt ny struktur for samarbejdet mellem kunstmuseet og daginstitutionerne i Esbjerg Kommune med ansættelsen af pædagog og kulturformidler Diana Boholm som facilitator, der både arbejder på kunstmuseerne og i dagtilbudene. Projektet, som blev indledt sidst på året, tager afsæt i Esbjerg Kunstmuseums forskningsresultater, der bl.a. viser, hvordan nærkontakt med billedkunst kan få afgørende betydning for børns liv. Derfor er det tanken, at børn og pædagoger skal fungere som medudviklere af forskellige forløb, som skal give vedkommende oplevelser med professionel billedkunst – oplevelser, der netop kan få positiv indflydelse på børnenes trivsel, kompetencer og sproglige udvikling eller, kort sagt, deres måde at tage verden til sig på. Også dette projekt er udvalgt til at blive fulgt af forskere.

For de helt små museumsgæster lancerede vi også projektet *Vores forestillinger – nye metoder til at bruge drama og billedkunst i børns hverdag*, som skuespiller Gertrud Exner og musiker Claus Carlsen står bag og sidst på året iværksatte i samarbejde med Esbjerg Børnegård. Inspireret af kunst i museets samling udviklede børnene og kunstnerne i fællesskab en interaktiv forestilling, som andre daginstitutionsbørn i

begyndelsen af 2017 kunne deltage i.

Vi færdigudviklede desuden kufferter, der indbyder voksne og småbørn til at gå på opdagelse i samlingen i fællesskab og er indrettet til udfoldelser omkring udvalgte hovedværker i udstillingen. Og for samme målgruppe blev der arrangeret workshops, herunder en særlig workshop i udstillingen *BANG*, der bragte de små gæster tæt på værkerne og strakte sig over en stor del af december måned.

I 2016 udgav vi desuden et undervisningsmateriale, som 2.b fra Cosmoskolen, afd. Boldesager, havde skabt til andre indskolings elever under det partnerskabsprojekt med skolen, som vi indledte i 2015. Projektet blev også udpeget til at indgå i det nationale initiativ *Museet i den åbne skole*, som bl.a. udmøntedes i en praksismanual. Og i lighed med tidligere år blev sommerbilledskolen også i 2016 hurtigt fyldt op og derfor suppleret med superbilledskoledag. I begge forløb kunne børn fra 8 til 12 år under kyndig vejledning udvikle deres kreative potentiale med afsæt i sommerens aktuelle særudstillinger.

Til hver særudstilling blev der udarbejdet utraditionelle introduktioner og formidlingstiltag, som matchede udstillingens helt særlige karakter og involverede publikum meget direkte som medskabende. Eksempelvis kunne man som nævnt lade sig inspirere af tre forskellige personers fascination af Thomas Bangs værker til at få personlige oplevelser i mødet med hans værker. Denne utraditionelle introduktion brød med den udbredte museale autoritative fremstillingsform og var udviklet på baggrund af museets forskningsresultater fra projekt *Forestillinger* i 2002, hvor man kunne vælge mellem en musikers, en digters, en kunsthistorikers og et barns introduktion til et værk, før man så det. Til samme Bangudstilling var der udviklet spil, som animerede til, at man levede sig ind i Bangs univers på måder, som medspillerne kunne bruge.

Endelig blev der atter udviklet inspirationsmaterialer, som blev udsendt til alle lærerne i museets lærernetværk.

ARRANGEMENTER

Som en væsentlig del af udstillingsprojektet *Tranzart* inviterede vi i samarbejde med Esbjerg Ensemble til uropførelse af en slagtpøjskomposition af Christian Martinez i forbindelse med ferniseringen af udstillingen. Dette unikke, synæstetiske udstillingsprojekt bød desuden på musikalsk rundvisning ved Den Ny Operas solister, på et Tranzart-arrangement med Syddansk Musikkonservatorium og en ønskekoncert med Esbjerg Ensemble, hvor publikum i krydsfeltet mellem de to kunstarter kunne høre et maleri eller se et stykke musik.

Museets samarbejde med pædagoguddannelsen på UC Syd førte til, at de involverede pædagogstuderende på eget initiativ arrangerede flere aftenåbninger på museet, hvor deres medstuderende kunne opleve, hvordan museet kan bruges i arbejdet med børn, unge og specialgrupper.

Årets skiftende særudstillinger dannede udgangspunkt for workshops, der blev udviklet som særligt tilbud til børn til *fastelavn*, i *vinterferien*, *påsken*, *efterårsferien* og *julen* og til skoleklasser i løbet af året. Eksempelvis kunne de i forbindelse med Thorbjørn Laustens soloudstilling lave deres egne DNA-visualiseringer, mens de på Billedkunstens dag skabte collager, inspireret af samlingen, i en workshop, som var arrangeret i samarbejde med Danmarks Billedkunstlærere/Esbjerg.

I samarbejde med Folkeuniversitetet blev der inviteret til *foredrag* med kunstnere og kunsthistorikere om aktuelle emner. Og i lighed med tidligere deltog vi også i 2016 i *Esbjerg Festuge*, *Dansk Naturvidenskabsfestival* og *Forskningens Døgn* med helt nye tiltag, udviklet specielt til disse begivenheder. Bl.a. bød vi under festugen i samarbejde med Game Street Mekka på en kunstnerisk danseworkshop under overskriften *Dans et kunstværk*. Og endelig leverede museet igen de perfekte

rammer for den legendariske *Jule-kunst-kaos-messe*.

Som sædvanlig skulle man være hurtigt ude for at sikre sig en plads til museets eftertragtede *ferniseringsmiddage*, hvor Restaurant Kunstpavillonen oversætter billedkunsten til gastronomi og kreerer retter, der raffineret og humoristisk matcher de aktuelle udstillinger.

ERHVERVELSER OG STØTTE

Samlingen blev i 2016 forøget med 16 værker. Med støtte fra Slots- og Kulturstyrelsen kunne vi erhverve Thorbjørn Laustens *Biovision*-projekt, som museet havde lanceret først på året. Dette værk er ikke alene et relevant supplement til den konkrete og den konstruktivistiske retning, der er selve ryggraden i museets samling. Det er samtidig på fornemste vis et resultat af museets særlige engagement i kunstnerisk grundforskning inden for krydsfeltet mellem naturvidenskab og billedkunst og et meget fint supplement til de værker, museet i forvejen rummer af kunstneren.

Samme retning blev styrket, da Ny Carlsbergfondet generøst finansierede erhvervelsen af hele tre kunstneres værker på en gang: Sofie Bird Møllers film *Catch Me If You Can*, fem fotografiske værker af Balder Olrik fra serien *System 2* samt en litografisk serie i håndmalede rammer af den schweiziske kunstner Ugo Rondinone, *Windows*. Ny Carlsbergfondet donerede desuden efter ansøgning Randi og Katrines zoetrop *The Coat Hanger Girl*, som føjer sig til rækken af værker i vores samling, der ligger i forlængelse af den surrealistiske tradition, mens zoetropkonstruktionen forener værket med andre installationer i vores samling, der bygger på perceptionens grundvilkår.

Fra billedkunstner Anita Jørgensen modtog vi to værker, der begge styrker hendes repræsentation i museets samling, *Arkiv for skrøbelighed 2* og *Piedestal*. Nanna Hartmann donerede fire collager af Richard Mortensen, mens vi fra Asger Juul modtog to malerier: Inge Ellegaards *19. UT* og Preben Fjederholts *Sarkofag*.

Foruden denne støtte til erhvervelser fik vi ekstrabevillinger til årets udstillinger, formidlingsprojekter og forskningsarbejde. Jørgen Brochs bog *Morten* fik tilskud fra Politikens Fond, Velux Fonden og Augustinus Fonden. Udstillingerne *Trods Alt – beskåret kunst* og *Tranzart* modtog begge sponsering i form af annoncer fra virksomheder, der "købte" enkelte udstillingsafsnit. *Tranzart* blev desuden støttet af Esbjerg Fonden, Lida og Oskar Nielsens Fond og Gangstedfonden, mens museets formidling fik støtte fra Claus Sørensens Fond. Både Thorbjørn Laustens og Ismar Cirkinagic' soloudstillinger modtog tilskud fra Statens Kunstfonds projektstøtteudvalg. Projektet *Vores forestillinger* blev støttet af Region Vadehavet og Statens Kunstfonds huskunstnerordning. Fra Slots- og Kulturstyrelsen modtog vi støtte til kunstnernes udstillingsvederlag, til det virtuelle museum på vores hjemmeside og til forskningsfrikøb af Christiane Finsen, mens Ny Carlsbergfondet tildelte os et postdoc-stipendium, som vi indledte pr. 1. oktober. Endelig bidrog Esbjerg Kommune med en bevilling til projektudvikling af ny museumstype.

ØKONOMI

Esbjerg Kunstmuseum er en selvejende institution, der drives af Esbjerg Kunstforening. Omsætningen var i 2016 på 7,4 mio. kr. Esbjerg Kommune betaler langt hovedparten af driften med et beløb, der udløser maksimalt statstilskud. De resterende tilskud er støtte fra Slots- og Kulturstyrelsen og Statens Kunstfond, fra fonde og sponsorer og fra medlemmer af Esbjerg Kunstforening, fra donatorer og virksomheder. Uden denne ekstraordinære støtte og uden medlemmernes bidrag ville det ikke være muligt at opretholde museets høje aktivitetsniveau endside bevare positionen som et af landets toneangivende museer for moderne kunst og samtidskunst.

BESTYRELSESMEDLEMMER 2016

Formand: Overlærer Jørgen Broch
Næstformand: Overlærer Ole Troelsen
Kasserer: Advokat Peter Schmitz
Direktør Palle Rosendahl
Lods Leif Kronberg Christensen
Landinspektør Søren Nordby
Landmåler Jens Erik Bundgaard
Skoleinspektør Carsten C. F. Møller

PERSONALE 2016

Museumsdirektør Inge Merete Kjeldgaard
Museumsinspektør Christiane M. Finsen
Museumsinspektør Birgitte Ørom
Forvalter Lean Pedersen
Projektmedarbejder Diana Boholm
Museumsassistent Christa Guldbrandt
Kustode Anette Lykke-Kjeldsen
Kustode Lis Madsen
Kustode Kirsten Hørlyck
Kustode Käthe Hansen
Kustode Sanne Andersen Hansen
Rengøringsassistent Margrethe Buch

Inge Merete Kjeldgaard
Museumsdirektør

